

[Industriministeren]

styrkelse af revisorernes og tilsynets rolle samt en skærpelse af kontrollen med finansielle koncerner. Forslaget indeholder derudover en præcisering af reglerne for pengeinstitutternes ansvarlige indskudskapital samt en lempelse af adgangen til at udveksle almindelige kundeoplysninger i finansielle koncerner.

Efter ønske fra pengeinstitutternes organisationer udskydes moderniseringen af egenkapitalreglerne, indtil de fremsatte EF-direktivforslag på pengeinstitutområdet er vedtaget. Endvidere bevares den hidtidige adgang til at medregne ansvarlig indskudskapital til egenkapitalen, men kravene præciseres, således at det sikres, at kapitalen virkelig er ansvarlig »også i tilfælde af økonomiske vanskeligheder«.

Liberaliseringen af placeringsreglerne giver pengeinstitutterne øgede muligheder for at medvirke til den nødvendige omstrukturering af vort erhvervsliv. Forslaget åbner adgang til, at pengeinstitutterne i forbindelse med omstrukturering midlertidigt kan drive anden virksomhed end pengeinstitutvirksomhed. I denne forbindelse er det vigtigt at erindre, at den finansielle sektor er en integreret del af vort erhvervsliv. Pengeinstitutterne er ikke fjerne direktorater i den centrale statsadministration, men erhvervsvirksomheder, og både af hensyn til vor tilpasning til det indre marked og af mere principielle grunde er det vigtigt, at vi med dette lovforslag tager et skridt i retning af at markere dette.

Ved tidligere lovinitiativer er tilvejebragt regler om fælles regnskabsaflæggelse for koncerner, hvor det finansielle institut optræder som moderselskab. Derimod findes der ikke særlige regler for koncerner eller koncernlignende forhold, hvor det finansielle institut indgår som søster- eller datterselskab sammen med andre typer virksomheder. For at sikre, at tilsynet også har indseende med de finansielle institutter, der indgår i sådanne relationer, foreslås bestemmelser, der indebærer større gennemsigthed i disse koncernrelationer. Det foreslås, at Finanstilsynet får ret til at indhente oplysninger og foretage inspektion hos øvrige virksomheder i en koncern, hvori indgår et finansielt institut. Samtidig foreslås, at finansielle institutter under tilsyn i regnskabet skal oplyse om dispositioner af større betydning med øvrige virksomheder i koncernen.

Den seneste udvikling har aktualiseret behovet for at skærpe revisions- og regnskabsreglerne på pengeinstitutområdet.

På baggrund af stadige ændringer i revisionsarbejdets karakter og omfang er der behov for at præcisere arbejdsdelingen mellem den eksterne og den interne revision, for at forbedre koordinationen mellem intern revision, ekstern revision og ledelse og for at sikre revisionen større indsigt i pengeinstitutrets økonomiske forhold. Forslaget giver derfor revisorerne information på samme niveau som bestyrelsesmedlemmerne, idet de gives ret til indkaldelse af og deltagelse i bestyrelsesmøder.

I tilknytning hertil indeholder lovforslaget regler, der skal give Finanstilsynet bedre muligheder for på et tidligt tidspunkt at afdække problemer i pengeinstitutterne. Pengeinstitutternes indberetningspligt skærpes, tilsynets mulighed for selv at indhente oplysninger forbedres, og tilsynet får mulighed for at foranstalte ekstraordinær revision i et pengeinstitut. Endelig pålægges såvel pengeinstitutret som revisoren pligt til at give tilsynet en redegørelse, hvis et revisorskifte skyldes særlige forhold.

Endvidere foreslås en præcisering af reglerne for pengeinstitutternes ansvarlige indskudskapital, og industriministeren bemyndiges til at fastsætte bestemmelser om pengeinstitutternes indberetningspligt vedrørende større engagementer, ligesom reglerne om pengeinstitutternes tavshedspligt revideres.

Forslag til lov om ændring af lov om visse kreditinstitutter indebærer navnlig bemyndigelse til ændring af den bekendtgørelse, der regulerer dette område, således at det sikres, at regelgrundlaget for visse kreditinstitutter fortsat i vidt omfang kan følge de regler, der gælder for pengeinstitutterne. Af samme årsag indeholder forslaget en revision af reglerne om tavshedspligt.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg tillade mig at anbefale de to lovforslag til Folketingets velvillige behandling.

Industriministeren (Henning Dyremose, fg.):

Hermed har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsvirksomhed.

(Lovforslag nr. L 139).

[Industriministeren]

De væsentligste ændringer i forslaget om ændring af forsikringsvirksomhedsloven vedrører udvidelse af adgangen til at investere i erhvervslivet og af forsikringsselskabers virksomhedsområde, en modernisering af regnskabsreglerne samt skærpede kontrol- og tilsynsbestemmelser i finansielle koncerner. Forslaget indeholder derudover en lempelse af adgangen til at udveksle almindelige kundeoplysninger i finansielle koncerner samt en harmonisering af tilsynsreglerne i forhold til lov om banker og sparekasser m.v. En del af forslagene er en genfremsættelse af forslag fra det lovforslag om ændring af forsikringsvirksomhedsloven, der blev fremsat den 18. november 1987 (L 87).

De gældende regler for forsikringsselskabers adgang til at placere midler i erhvervslivet stammer fra en ændring af loven i 1983. Man indførte ved denne lovændring en adgang til at danne kapitalformidlingsaktieselskaber, hvori livsforsikringsselskaber og pensionskasser har aktiemajoriteten, og som kan erhverve aktiemajoriteten i en række erhvervsvirksomheder. Loven opstiller imidlertid en række begrænsninger. Således er det enkelte forsikringsselskabs eller den enkelte pensionskasses andel begrænset til 15 pct. af aktiekapitalen. Endvidere må et kapitalformidlingsaktieselskab ikke fungere som holdingselskab for en enkelt eller nogle få virksomheder.

Det har i den forløbne tid vist sig, at adgangen til at investere i erhvervslivet gennem kapitalformidlingsaktieselskaber kun har været udnyttet i yderst begrænset omfang. En af grundene hertil var, at de opstillede betingelser for investering via kapitalformidlingsaktieselskaber har været for restriktive.

Det er ikke rimeligt at opretholde regler i en form, som ingen kan bruge. Hertil kommer, at i det indre marked i EF vil erhvervslivet kun kunne klare den nødvendige omstilling, hvis man i samme omfang som erhvervslivet i andre medlemslande har adgang til kapitaltilførsel fra de institutionelle investorer, herunder navnlig forsikringsselskaber og pensionskasser. Ligeledes kan de danske finansielle institutter kun klare konkurrencen i et integreret indre finansielt marked, hvis den danske lovgivning giver samme muligheder for at anbringe midler i erhvervslivet og dermed opnå en højere forrentning som lovgivningen i andre medlemslande. Det er i denne forbindelse vigtigt at hu-

ske, at den finansielle sektor er en integreret del af vort erhvervsliv. Forsikringsselskaberne er ikke fjerne direktorater under Industriministeriet, men erhvervsvirksomheder.

De har derfor en rimelig forventning om at få samme frihedsgrader som andre dele af erhvervslivet. Det lovforslag, jeg her fremsætter, er netop udtryk for, at vi ikke bare af hensyn til mulighederne for tilpasning til det indre marked, men også af mere principielle grunde, har arbejdet på at komme væk fra det formynderi, ja til dels overformynderi, som har præget forholdet til de finansielle sektorer.

Forslaget lemper derfor på en række punkter begrænsningerne vedrørende kapitalformidlingsaktieselskaber. For det første ophæver lovforslaget forbudet mod, at det enkelte forsikringsselskabs eller den enkelte pensionskasses andel i et kapitalformidlingsaktieselskab overstiger 15 pct. Efter forslaget skal alene gælde den begrænsning, at det enkelte forsikringsselskab eller den enkelte pensionskasse ikke må erhverve bestemmende indflydelse i kapitalformidlingsaktieselskabet. Det betyder i praksis, at kravet til antallet af deltagere i et kapitalformidlingsaktieselskab nedsættes fra mindst 7 til mindst 2.

Forslaget indeholder desuden en genfremsættelse af forslaget fra L 87 om at forøge grænsen for investering i en enkelt erhvervsvirksomhed fra 1 pct. til 2 pct. af de samlede passiver. For investering i kapitalformidlingsaktieselskaber lempes denne begrænsning imidlertid yderligere, idet 2 pct.-begrænsningen efter forslaget i disse tilfælde alene skal gælde midler svarende til de forsikringsmæssige hensættelser. Derudover ophæver forslaget forbudet mod, at et kapitalformidlingsaktieselskab kan fungere som holdingselskab for en enkelt eller nogle få virksomheder, ligesom forbudet mod, at flere forsikringsselskaber eller pensionskasser tilsammen har bestemmende indflydelse i en erhvervsvirksomhed, begrænses til tilfælde, hvor de ved aftale eller anden kontakt samordner deres adfærd.

Lovforslaget indebærer endvidere en liberalisering af de gældende bestemmelser om forsikringsselskabers virksomhedsområde. Det opretholdes som hovedprincip, at forsikringsselskaber kun må drive forsikringsvirksomhed, men samtidig indføres en adgang til, at forsikringsselskaber kan tilbyde såkaldte accessori-